

10 DEC. 1993

Amtsborgmester Poul Christensen
Storstrøms Amtskommune
Parkvej 37
4800 Nykøbing F

4. k.
1993/122/035-3
mr

(2. se bagest)

I brev af 19. august 1993 (j.nr. 1-16-9-12-1992) har De anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt Storstrøms Amtsråd på baggrund af Miljøklagenævnets afgørelse af 17. august 1993 vil være afskåret fra at påtage sig økonomiske forpligtelser i forbindelse med oprydning på de i afgørelsen nævnte grunde.

Det fremgår af sagen, at Storstrøms Amtskommune den 9. december 1988 meddelte godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 til etablering af Dansk Kabel Skrot i et erhvervsområde umiddelbart grænsende op til et boligområde.

I slutningen af 1989 begyndte beboerne i boligområdet at klage over bl.a. støvgener. En række påbud fra amtskommunens side om at overholde godkendelsens vilkår førte ikke til, at forholdene blev bragt i orden.

På baggrund af undersøgelser iværksat af amtskommunen vurderede Embedslægen for Storstrøms Amt, at forureningen med bly og andre metaller fra virksomheden burde nedbringes til et acceptabelt niveau. Embedslægen pegede endvidere på udskiftning af overfladejord og støvsugning og rensning af visse områder samt gennemgravning af dyrket jord med henblik på at fortynde metalforureningen.

Den 7. oktober 1992 meddelte Storstrøms Amtskommune Dansk Kabel Skrot Holding ApS påbud om bl.a. udskiftning af overfladejord på 11 parceller og rengøring/støvsugning på 22 parceller i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 41, stk. 1, jf. stk. 4, og § 69, stk. 1, nr. 2.

Den 10. maj 1993 stadfæstede Miljøstyrelsen påbuddet med enkelte ændringer, således at oprydningen skulle ske i henhold til en af styrelsen udarbejdet plan. Den 5. august 1993 pålagde Miljøstyrelsen virksomheden at foretage oprydningen i overensstemmelse med planen.

Afgørelsen blev påklaget til Miljøklagenævnet, der i sin afgørelse af 17. august 1993 fandt, at påbuddet om fjernelse af forureningen på parcellerne ikke havde den fornødne hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41. Da påbuddet tillige var blevet meddelt med hjemmel i § 69, og da miljøankenævnet ikke har beføjelse til at behandle klager over afgørelser i medfør af denne bestemmelse, hjemviste ankenævnet sagen til fornyet behandling i Miljøstyrelsen. Hjemvisningen skete med henblik på Miljøstyrelsens stillingtagen til, hvilken betydning nævnets standpunkt i relation til anvendelsen af § 41 havde for afgørelsens hjemmelsgrundlag i øvrigt.

Foranlediget af Deres henvendelse rettede Indenrigsministeriet den 7. september 1993 telefonisk henvendelse til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen oplyste, at styrelsen som udgangspunkt ikke var indstillet på at genoptage sagen. Styrelsen betragtede i øvrigt det tidligere meddelte påbud som bortfaldet, da § 69 i miljøbeskyttelsesloven efter styrelsens opfattelse ikke selvstændigt kan danne baggrund for oprydning på fremmed grund. Det blev endvidere telefonisk oplyst, at miljømyndighederne og Storstrøms Amtskommune havde aftalt, at amtskommunen skal undersøge i hvilket omfang, det er lovligt, at amtskommunen uden direkte hjemmel i lov yder økonomisk støtte til oprydningen.

På denne baggrund anmodede Indenrigsministeriet den 1. oktober 1993 Miljøstyrelsen om en udtalelse.

I brev af 22. oktober 1993 har Miljøstyrelsen udtalt følgende:

"I den anledning skal Miljøstyrelsen bekræfte, at det af styrelsen meddelte påbud af 5. august 1993 er bortfaldet på grund af manglende hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og at Miljøstyrelsen ikke på det foreliggende grundlag agter at genoptage sagen.

Med hensyn til spørgsmålet, om Storstrøms Amt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven kan finansiere oprydningen på nabogrundene, skal Miljøstyrelsen oplyse, at der så vidt ses ikke i loven i dens nuværende form er hjemmel hertil."

Indenrigsministeriet skal i den anledning udtale følgende:

Det tilsyn, som Indenrigsministeriet udøver over for amtskommunerne, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligretlige retsgrundsætninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 526 af 22. juni 1993).

Indenrigsministeriet kan ikke tage stilling til, om amtskommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Indenrigsministeriet har forstået Deres henvendelse således, at De ønsker oplyst, hvorvidt Storstrøms Amtsråd lovligt kan træffe beslutning om at betale for (en del af) oprydningen på de omhandlede privatejede grunde uden at kræve refusion.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at Storstrøms Amtsråd ikke kan påtage sig økonomiske forpligtelser i forbindelse med oprydning på de i sagen omhandlede grunde, medmindre der foreligger lovhjemmel hertil.

Det må på baggrund af Miljøstyrelsens udtalelse i sagen antages, at en sådan hjemmel ikke findes i Miljøministeriets lovgivning. Da der heller ikke i øvrigt er lovhjemmel til, at amtskommuner kan yde tilskud til de berørte borgere, vil Storstrøms Amtsråd således ikke lovligt kunne afholde udgifter i forbindelse med den omhandlede oprydning.

Det tilføjes, at ministeriet ikke herved har taget stilling til, hvorvidt Storstrøms Amtsråd eventuelt på erstatningsretligt grundlag kan være forpligtet til at betale for oprydningen.

Afslutningsvis bemærkes, at miljøministeren - som det formentlig er bekendt - den 24. november 1993 på baggrund af netop den foreliggende sag har fremsat forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (L 91).

Kopi af dette brev er sendt til Miljøstyrelsen.

Med venlig hilsen

2. Miljøstyrelsen

Henrik Grunnet

2. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering med henvisning til j.nr. M131/202-0042.

Henrik Grunnet